

DEMOKRATSKA STRANKA NI MOGLA IZPOLNITI OBLJUB

RAZREDNI PROCES V BORBI MED DELAVCI IN IZKORIŠČE-
VALCI ENAK KAKOR JE BIL POD PREJŠNJO VLADO

"Planirana ekonomija" sedanje administracije je v prilog kapitalizmu.
— **Preprečevanje stavk in poravnave v škodo delavcev.** — **Splošna nesigurnost med delavci, farmarji in tudi delodajalci ne pojenja**

OBOŽEVALCI in posebno zagovorniki demokratskega "new deala" so čezdalej bolj v zadregi. Kaj se je zgodilo z obljubami? Kako to, da je "pozabljeni človek" v svoji socialni sferi tam, kjer je bil, namreč še zmerom pozabljen?

Koliko kapitalistov in profitarjev je bilo aretiranih in kaznovanih, ker se nočejo ravnati po pravilnikih, ki so bili sprejeti v območju nire? Niti eden! Koliko delavcev je bilo aretiranih, obsojenih, ali ranjenih in ubitih, ker so vzeli obljube Rooseveltove administracije resno in so se morali potem zoperstaviti policiji in milici v boju za svoje pravice?

O, to je pa druga stvar, kajti delavci niso kapitalisti! Zato jih pretepajo, mučijo s solzavci, spuščajo vanje salve in nič koliko že je bilo zbitih na tla z udarci policijskih kolicov in navalov druge oborožene sile budnih oblasti, ki skrbijo, da se delavci ne bi premočno organizirali, in da s svojimi zahtevami ne posežejo preveč v profite korporacij.

Ako bi bil kongres delavstvu naklonjen, in če bi bila administracija v Washingtonu res za ljudske koristi, ali bi dopustila, da si morajo delavci izvajati vsako koncesijo s stavkami in z bojem zoper profita udinjano oblast in skebom?

Cemu sodniki, ki so "ljudski prijatelji", izrekajo sodne prepovedi le proti delavcem za poraz njihovih stavk, in nobenkrat proti kompanijam, da bi delavcem pomagali v stavkah?

Kako to, da predsednik Roosevelt molči, ko vendar ve, kako arogantni so kapitalisti in s kakšno mujo se trudijo, da bi delavce potlačili še bolj v sužnost?

NRA je tekstilni industriji naročila znižati produkcijo 25 odstotkov, zato, da prepreči "nadprodukcijo". Mar NRA ne ve, da je tisoče in tisoče družin, katere so brez sredstev za nakup potrebnih oblačil že od enega do treh let? To je vzrok, čemu je tekstilna industrija znova v opasnosti "nadprodukcije". Ko so ji dovolili znižanje delavnika 25 odstotkov, so čisto pozabili na 400.000 delavcev v tej industriji. Tekstilni delavci so med najbolj izrabljanimi in najslabše plačani. 25 odstotkov znižanja delavnika bi zanje pomenilo z dovoljenjem NRA 25 odstot-

kov znižanja plače. Temu so se uprli in zapretili s stavko. Šele ko so zagrozili, da je njihove potrpežljivosti konec, se je načelnik NRA Hugh Johnson spomnil, da je pri popuščanju lastnikom tekstilne industrije 400.000 delavcev in njihove družine popolnoma prezrl. In namesto da bi napako popravil, je začel z običajnimi pogajanjmi, ki se prav tako običajno končajo slabo za delavce in dobro za izkoriščevalce. Na ta način je z negotovimi obljubami in nejasnim sporazumom v škodo delavcev odvrnil prošlo soboto tudi to stavko.

Druga pozabljena skupina so delavci jeklarske industrije. Magnati, ki se rogajo zakonu in vladi, pravijo, da unije jeklarskih delavcev ne bodo priznali, niti se ne bodo pogajali z zastopniki delavcev, pa naj bodo določbe glede unij v niri kakršnekoli.

Jeclarski magnati so se poslužili vseh tistih točk v zakonodaji "newdeala", katere določajo organiziranje kapitalistov po strokah, določitev cen produktom in zabranitev konkurence, toda svojim delavcem prepušča pravo združevanja.

Kakor v tekstilni, se vladni posredovalci trudijo preprečiti tudi stavko jeclarskih delavcev ne da bi jim skušali pomagati v pravičnih zahtevah. V vsaki taki poravnavi dobe delavci nekaj navideznih koncesij in kapitalisti odnesejo pogočo.

Mar je potem čudno, če se v delavski množice naseljuje srd, ki dobi izraza v stavkah in v demonstracijah proti protektriranju skebov in kompanij?

Predsednik Green je konservativen unijski voditelj, ki se do zdaj ni dosti brigal za organiziranje delavcev v velikih temeljnih industrijah. V svojem govoru v Chicagu je priznal, da delavci v jeclarskih obratih zamažajo čakajo na vladno oporo v svoji zahtevi za svobodno in tajne volitve pri odločanju, da-li so za svojo ali kompanijsko unijo. Tisti, ki so bili v sed svojih unijskih aktivnosti odslavljeni, zamažajo apelirajo na NRA in njen delavski odbor za protekcijo.

Delavci so po enem letu Rooseveltove administracije prav lahko spoznali, da je kapitalizem enako kapitalističen pod vladno demokratske stranke kakor je bil pod republikansko. To jim pričajo skušnje. Rešitev polčaja je torej samo v njihovih rokah.

PRIPRAVLJENOST "NA VOJNO"

Gornja slika ni z bojišča, kjer se tepe armada ene države proti drugi, ampak z industrijske fronte v Tolidu. Ameriški vojski streljajo in mečeje bombe v ameriške delavce. Slika je izpred tovarne Auto Lite Co. v Tolidu

ZGODOVINSKA VAŽNOST SOC. KONVENCIJE V DETROITU

Najživahnejše strankino zborovanje v povojni dobi. — Nova eksekutiva. — Nadaljna poročila

Za konvencijo socialistične stranke, ki se je vršila 1., 2. in 3. junija v Detroitu, je vladalo v ameriški javnosti večje zanimanje kakor za prejšnje socialistične konvencije v povojni dobi. Še celo čikaški angleški dnevnik, ki socialistične aktivnosti tradicionalno ignorirajo, ali pa jih podcenjuje, so poročali o detroit-skem zborovanju. Vzrok je, ker so Zed. države zrele za socializem, kakor je dejal Leo Krzycki, predsednik socialistične stranke, v otvoritvenem govoru na konvenciji. "Socialistična stranka ima vse prilagoditve, da postane močnega stranka ameriškega delavstva. Ako se jih ne bomo poslužili, nas bo pogazila fašistična reakcija in namesto v socializem pridemo v ječe, ali v izgnanstvo, ali pa postanemo brezpomembna skupina, ki je ne bo niti opaziti," je konstatiral.

NRA, od katere je delavstvo toliko pričakovalo, se je razgalila za sovražnico delavskih organizacij in delavskih koristi, je izjavil Krzycki ob burnem odobravanju delegatov in gostov.

Delegati so prišli iz 45. držav ameriške unije in iz distrikt Columbia. Bratski delegati so prišli iz petih zunanjih držav, vključno Avstrijo in Nemčijo. Vseh delegatov je bilo okrog 150. Konvenciji je prvi dan predsedoval Leo Krzycki. Porazi in razpadi, katerim so zapadle socialistične in komunistične stranke v Nemčiji, Avstriji in par drugih državah v Evropi, so na delegacijo globoko vplivali, kar je bilo očividno posebno v razpravah o taktiki, metodah in programu.

Dvignili ceno kruha a ob enem poročajo, da so sorazmerno zvišane tudi plače delavcev. Za vzrok podražitve navajajo sušo, ki bo pridelek žita v sov. Uniji jako znižala.

V eksploziji tovarne za rakete v Alicante v Španiji, ki se je dogodila 26. maja, je bilo 6 delavcev na mestu razmesarjenih, več drugih pa je podleglo poškodbam pozneje. Tudi stanovanjske hiše v soseščini so zelo poškodovane. Tovarna je popolnoma porušena.

Katoličani v provinci Saar so sklenili agitirati proti pridruženju te pokrajine Nemčiji. S tem podpro socialiste v plebicitu, ki bo januarja prihodnje leto.

Dva dni pred pričetkom konvencije so se vršile konference, katerih se je udeležilo okrog 100 delegatov in 200 drugih članov. Na konferencah, na shodih in v radiu so v času konvencije in konferenc govorila med drugimi Norman Thomas in D. W. Hoan. Vsi so poudarjali, da je socializem za delavstvo edina rešitev in pobijali iluzijo v new deal in njegovo NRA.

V konvenčni reviji, ki je bila izdana v Detroitu, je tudi članek o JSZ, ki ga je priredil Chas. Pogorelec. Revija ima 88 strani nekoliko manjše velikosti kakor je naš "Majski Glas".

Na konvenciji so bile burne debate med vodjami raznih struj, predvsem med takozvanimi "militanti" in "stara gardo". So pač zgodovinski časi, v kakršnih zborovanje delavske politične stranke ne more biti hladna zadeva. Konvencija je bila zaključena v nedeljo zvečer.

V novo eksekutivo so bili izvoljeni: Leo Krzycki, izvoljen znova za predsednika eksekutive. Člani eksekutive: D. W. Hoan, Wis.; Norman Thomas in James Oneal, New York; Darlington Hoopes, Pa.; Maynard Krueger, Ill.; James D. Graham, Mont.; dr. M. Shaddid, Oklahoma; Albert Sprague Coolidge, Mass.; Franz Daniel, Pa.

Več o razpravah in o sklepih konvencije ter njenih vplivih na bodoči razvoj socialističnega gibanja bomo poročali v naslednjih številkah.

Obnova socialističnih poletnih šol

Socialistična stranka bo otvorila to poletje kakih dvanajst takozvanih summer training schools, v katerih se socialisti veščajo v agitacijskem delu in izpopolnjujejo v znanju. Zdjaj so te šole v načrtu v državah California, Colorado, Connecticut, Michigan, Missouri, North Carolina, Oklahoma, Pennsylvania, West Virginia in Wisconsin.

Učni tečaj bo trajal okrog deset dni. Služatelji bodo za to dobo plačali od \$7 do \$10, kar vključuje poleg šolnine tudi hrano in stanovanje. Priglasit se lahko vsakdo, ki je član soc. stranke ali stje mladinke lige. Za pojasnila pišite na Socialist Party, 549 Randolph St., Chicago, Ill.

SUŠA POMAGA VLADAM PRI UNIČEVANJU PRIDELKOV

Elementarna katastrofa povečava pomanjkanje in draginjo. — Nesmiselno uničevanje živil

SUSA je ameriško vlado rešila skrb izobilja pridelkov. Nobeno deževje bi letos več ne moglo odpraviti škodo in izgube na pridelkih, ki je že storjena. Sočivje se v loma draži in poleg tega je vsled suše slabe kakovosti. Cene mleku in žitu se dvigajo. Stare zaloge pšenice in koruze ne bodo domačim izgub na pridelku v tem letu. Farmarji so obupani. Tolikšne suše v pričetku leta in v tako velikem pasu v tej deželi že dolgo ni bilo. Vsled strahu pred bodočnostjo se samomori med farmarji množe, kar je tudi izreden pojav.

Ker so pašniki do malega uničeni in ker primanjkuje tudi druge krme za živino, so farmarji prisiljeni vreči na trg vse, kar jim je v breme. Ker je živina vsled nezadostne krme podhranjena, je kakovost mesa padla. John Campbell, vladni uradnik v tržnih zadevah, pravi, da bodo skozi to poletje mesnice v delavskih in farmerskih krajih poplavljen z mesom najslabše vrste, medtem ko bo mesninam dobre kvalitete dvignjena cena toliko, da si jih bodo mogli privoščiti samo bogati sloji. Isto velja za sočivje.

Uradi pomožnih akcij se že zdaj boje jeseni, ker so jim še v spominu demonstracije proti visokim cenam kruhu in drugih živil, ki so se dogajale v povojnih letih. Profitarji, ki kontrolirajo zaloge žita in drugih živil, so suše veselili, kajti pridelke, ki jih imajo v pesteh, so si nakupili po nizkih cenah, katere zdaj navijajo višje in višje.

Ako bi bil živilski trg pametno upravljan in kontroliran, bi delavskemu ljudstvu ne pretila draginja in tudi za farmarje ne bi bil položaj tako obupen kakor je danes. Tako pa bodo na izgubi farmarji in delavci in njih pomanjkanje bo povečano. Profitarji so edini, ki imajo žetev v vsakem slučaju in posebno dobro še kadar tepejo ljudstvo naravnih elementi ali vojne.

Sedanja suša, ki ima svoj pričetek že v zgodnji pomladi, se ne razteza samo preko pokrajin Severne Amerike ampak tudi preko velikega dela Evrope daleč na žitna polja sovjetske Unije.

Prošlo jesen je vlade skrbelo, kam bodo z žitom, kateremu ne morejo dobiti trga, pa jim je prišla na pomoč natura, katere jima je ob enem dokazala, kako glupa je sedanja uredba, v kateri se živila na debelo uničujejo, namesto da se jih bi dalo na razpolago vsemu ljudstvu v zadostni meri, ostala pa shranila za porabo v slučaju naravnih katastrof. Ker kapitalizem zaradi pohlepa po profitech ljudskih potreb ne jemlje v obzir, bo milijone ljudi še bolj v pomanjkanju in njihova hrana bo še slabše kakovosti kakor je bila.

Prekupci so pridelke od farmarjev, kar jih bo, pokupili večinoma že v naprej razmeroma jako poceni, ker so farmarji v stiskah, pa so pripravljani pristati na take kupčije. Zato visoke cene ne nastanejo že na farmi, ampak šele v skladiščih v mestih, kjer se živila oddajajo za nadrobno prodajo. Nepoučeni delavci mislijo, da so draginje živil v prid farmarjev, ki pa imajo od nje prav malo koristi, in kolikor jo je, jim razliko vzamejo visoke cene tistih potrebščin, katere morajo oni kupovati.

Če bi farmarjev v tej krizi več ali manj ne protektrirale razne izjemne naredbe, bi bile njihove kmetije pred upniki še veliko bolj v nevarnosti kakor so bile letos.

Vlada nima nobenega izdatnega načrta v tej situaciji. Z manjšanjem površine obdelane zemlje nadaljuje in ob enem se pripravlja pomagati tistim farmarjem, ki so vsled suše v pomanjkanju. Draginja je torej neizogibna, kar pomeni za delavce pri sedanjem zaslužku nadaljni pomik v znižan življenjski standard, za brezposelne pa povečanje katastrofalne nesigurnosti in mizerije.

Pride doba, ko suša ne bo imela takih posledic ne za farmarje in ne za konsumente v mestih. To se zgodi, kadar bo ljudstvo poverilo oblast tistemu gibanju, ki zahteva kolektivno lastništvo vseh produktivnih sredstev. Dokler ne bo družba sama gospodar nad bogastvi, bo izročena sistemu profitarstva, izkoriščanja in pomanjkanja ob kupih zalog v milost in nemilost. Ker milosti v tej uredbi ni, bo ljudstvo živelo v socialnih nadlogah, dokler kapitalizma ne nadomesti s socializmom.

NAŠA AGITACIJA

John Rak odide dne 9. junija na agitacijo za Proletarce in JSZ v Cleveland in sosednje naselbine, kjer ostane do konca meseca. Čitateljem je predstavljen na 2. strani v tej številki.

Charles Pogorelec je na agitaciji v Detroitu, kjer ostane do konca tega tedna.

V naselbinah vzhodnega dela države Ohio in deloma v W. Virginiji in Pensylvaniji agitira za Proletarce Nce Zlemberger. V Ohiju obišče tudi naselbine Girard, Warren, Niles in Salem in v Pensylvaniji Farrell ter Sharon.

Anton Zornik obiskuje naročnike od časa do časa v zapadni Pensylvaniji.

Poleg teh delujejo lokalni zaštopniki, med njimi Anton Jankovich v Clevelandu, John Langerholc v Johnstownu, Frank Martinjak v La Sallu, Vincent Pugej v West Allisu, J. Terčelj v Strabanu, John Jereb v Rock Springu, Andrew Lekšan v San Franciscu, Francis Zakovčev v Waukeganu-N. Chicagu, Jacob Rožič, L. A'pner in nekaj drugih v Milwaukeeju, Anton Dobrovoljic, J. Korin in J. Tancek v Girardu in v okolici Youngstowna. Imena teh in drugih so objavljena v izkazih poslanih naročnin. V tej številki je izkaz v 2. koloni na 3. strani. Med agitatorji je spet Marko Tekavc iz Canonsburga. Nadejamo se, da se bo njih število večalo, kar je v interesu našega gibanja in Proletarce potrebno in nujno.

RAZNOTEROSTI IZ INOZEMSTVA

Fiasko razorožitvene konference. — Sporazum med Nemčijo in Francijo glede plebiscita v Saaru. — Nova orientacija sov. Unije in Francije

— Razorožitvena konferenca v Ženevi se je pričela dne 29. maja z žungliranjem diplomatov, ki so govorili o varnosti, zmanjšanju armad in izdatkov za militarizem, za hrabro pa kovali nove militaristične dogovore. Vsi poskusi in vsa posvetovanja v povojni dobi za odpravo vojne so fiasko.

— Anglija prošle mesece zelo pospešuje oboroževanje v zraku z jačanjem svoje vojne zračne flote in z gradnjo novih pristanov za letala.

— Fletci v Belgiji, ki so se borili 30 let, da izboljšajo svojemu jeziku enakopravnost v uradih s francoskim, so končno zmagali, ko je parlament dne 1. junija po dolgotrajnih razpravah in bojih odobril zahtevo poslancev fletškega ljudstva.

— Francija in Nemčija sta se sporazumeli za način plebiscita, v katerem se bo ljudstvo pokrajine Saar prihodnje leto izreklo, da-li hoče nazaj pod Nemčijo, kateri je pripadalo do poraza kaiserjevih armad, ali pa bi raje kako drugo vladno obliko. Saar u-

pravljaja sedaj komisija pod pokroviteljstvom lige narodov. Pokrajina ima važen pomen bodisi za Nemčijo kakor za Francijo zaradi bogatih premogovnikov, ki jih zdaj črpa francoski industrialci. Plebiscit se bo vršil 13. januarja prihodnje leto. V Saaru je veliko socialističnih in komunističnih besečev, ki nasprotujejo povrnitvi Saara Nemčiji, a tudi naziji so močni in silno fanatični v svojem delovanju za Hitlerja.

— Iz Ženeve poročajo, da so angleški in italijanski diplomati, ki so se udeležili zborovanja lige narodov in razorožitvene konference zelo nejevoljni, ker kujeta sovjetski komisar za vnanje zadeve Maksim Litvinov in francoski minister vnanjih zadev Louis Barthou novo kombinacijo držav za ravnotežje in kontroliranje evropskega kontinenta, v kateri bi bile sov. Rusija, mala antanta (Čehoslovaška, Jugoslavija in Rumunija) ter Turčija in poleg teh baltške države, Finska in druge dežele, ki se bi hotele podvreči vplivu in varstvu vnanje poli-

like francoske-sovjetske kombinacije. Ta zveza ali sporazum seveda ne bo nič prisrčnega, toda narekujejo ga potrebe, predvsem enotni interesi pred Hitlerjevo nevarnostjo. Anglija in Italija pa sta nejevoljni, ker bi jih taka zveza potisnila s stopnje važnosti iz prvega na drugo mesto.

— Nemška vlada je podvzela novo gonjo proti židom. Prireja velike demonstracije proti "svetovnemu židovstvu", da z njimi odvrne pozornost ljudstva od poslabševanja svojih razmer na žide, katere naziji dolže vsega hudega v Nemčiji in po svetu.

— Inflacijo ameriškega dolarja vslužbeni Zed. držav v inozemstvu jako občutijo. Mesečno prejema samo v Parizu že po prvem povišku \$35.000. Ker pa se se le še pritoževali, da jim je bila plača preveč znižana, jim jo je ameriška vlada zvišala s 35 ti-soč na \$50.000 na mesec. Zvišala jo je svojim konzularnim in poslaniškim zastopnikom ter uradnikom tudi v drugih deželah.

— V sovjetski Uniji so zelo

30-LETNICA IN RAZVITJE DRUGE DRUŠTVENE ZASTAVE

DRUŠTVA NAPREJ ŠT. 5 S. N. P. J.
CLEVELAND, OHIO.
Na veliko udeležbo vabi ODBOR.

V NEDELJO 10. JUNIJA
NA PINTARJEVIH FARMAH

Izpred S. N. Doma odpeljejo avtomobili točno
ob 12:30 popoldne. Od Nottingham kare bo
vozil truck.

OTO BAUER:

VSTAJA AVSTRIJSKIH DELAVCEV NJENI VZROKI IN POSLEDICE

(Nadaljevanje.)

Obenem s stranko pa so bile razpuščene tudi svobodne strokovne organizacije. Obramba proti izrabljanju in samovolji gospodarjev v obratih je razbita. V domu zveze industrialcev na Schwarzenbergovem trgu na Dunaju vlada silno veselje. Kapital ima sedaj možnost, da iztika iz delavskih in nameščenskih mišic in živcev profite, in to ni niti predrag, plačano z nekaj stotinami proletarskih mrtvecev.

Vsa delavska društva so razpuščili. Razpuščili so delavska sportna društva, veliko delavska turistično društvo "Priatelj prirode", ki je deset tisoče delavcev povedlo iz krčem k plemenitejši zabavi, razpuščili so delavsko abstinentsko zvezo, ki je tisoče proletarcev obvarovala pred nevarnostmi alkohola in s tem v tisočih družinah rešila človeško dostojanstvo in življenjsko srečo. — razpuščili so vse, vse, kar je delavsko gibanje v plemenitem delu ustvarilo za ljudsko kulturo. Pedantična uničevalnost "krščanskega" režima ni prizanesla niti zvezi vernih socialistov. Konzumna društva, ki se ne dajo kar mešati tebi nič razpuščili, pa so po Hitlerjevem slavnem zgledu "izenačili".

Socialna demokracija in sila

Kaj je nastalo iz nekaj tako mirne, tako dobrodušne Avstrije?

Ko je leta 1918 razpadla Habsburška država, ko ni radi svojega razpada zapustila novi republiki za dedščino nič drugega kakor izgubljeno vojno, razbiti gospodarstvo, strašno pomanjkanje živil, grozotno naraščajoče razvrednotenje denarja, takrat se je silni preobrat izvršil v Avstriji mnogo mirneje kakor v nasledstvenih državah. Tedaj se je avstrijski socialni demokrati posrečilo, da je brez uporabe sile in le z mirolnimi sredstvom prepričevalne besede pomirila silno razburjenje ljudi, ki so se vrstili iz krvavih in blatnih strlekih jarkov v domovino, ter jih pridobila za novo delo. V času, ko je bila Avstrija med ogrsko in bavarsko sovjetsko diktaturo, je ostala miren otok, medtem ko je vzhodno in zapadno od Avstrije tekla kri v potokih. In iste moke, ki so takrat, ko so bili na višku svoje moči, pridobili sestrane množice za tolikšno obvladovanje samega sebe, za tako mirno umernost, prikazuje sedaj laž triumfirajočega fašizma kot tolopo krvičelnih zločincev, ki niso mislili na nič drugega, nego kako bi svojo deželo vrgli v krvavo katastrofo!

Fašisti pripovedujejo, da so avstrijski delavci akirali puške in streljivo, municijo in razstreliva. Ali ni to dokaz, da je socialna demokracija hotela državljansko vojno, da se je zanj oboževala? Res, avstrijski delavci so imeli od revolucije l. 1918 orožje — prav tako, kakor so imeli od l. 1918 orožje tudi fašistovska heimwehr in monarhistični "bojevniki". Toda, ali so de-

lavci do 12. februarja 1924 sploh kdaj uporabili to orožje? Kaj ni ostalo to orožje v svojih skrivališčih celih petnajst let in celo v najbolj razburljivih časih — kakor na pr. v prevratni dobi l. 1918-19 in tudi na dan krvavega spopada 15. junija 1927?

Avstrijska socialna demokracija je zmeraj, pa tudi v toli obsovaženem linškem programu iz l. 1926 izjavljala: V demokratični republiki, ki zagotavlja vsakemu državljanu popolno svobodo agitacije za svoje ideje in oddaja vlado v državi tistim, ki si znajo pridobiti večino ljudstva za svoje ideje, v taki republiki si hočemo osvojiti vodstvo države z miroljubnimi, ustavnimi sredstvi, z glasovnicami, s tem, da pridobimo večino ljudstva za svoje ideje.

Samo v enem slučaju smo odločeni in pripravljeni, poseči po nasilnih sredstvih: Samo tedaj, če bi fašisti ali monarhisti poizkušali demokratično republiko vreči, odpraviti splošno in enako volilno pravico in nas oropati pravice svobodne agitacije za naše ideje, če bi torej skušali delavskemu razredu vzeti možnost, boriti se z mirnimi sredstvi demokracije za novo družbo. Samo za ta slučaj smo imeli pripravljeno orožje.

Socialna demokracija je ponovno povsem pravilno izjavila: Mi ne potrebujemo orožja. Če ga tudi fašisti in monarhisti nimajo. Že l. 1922, ko so prvič padli delavci v spopadih s fašistovskimi skupinami, je Julij Deutsch v imenu stranke predlagal meščanskim strankam obojestransko razorožitev pod obojestransko kontrolo; šele ko so meščanske stranke ta predlog s prezirnim odklonile, je bil ustanovljen republikanski schutzbund. Ko je l. 1928 grozil povzročiti heimwehrovski pohod v Dunajsko Novo mesto težke spopade z delavstvom, je Karl Renner v dunajskem parlamentu vnovič predlagal notranjo razorožitev; Seipel jo je odklonil. Meščanske stranke niso hotele prisiliti heimwehra, da bi oddala orožje, ki ga je potrebovala za boj proti demokraciji; zato je moralo tudi delavstvo ohraniti orožje in ga imeti pripravljeno, da bi z njim branilo demokracijo.

Socialna demokracija je hotela obojestransko razorožitev. Heimwehr pa je zahtevala zase oborožitev, za nasprotnika razorožitev. Bržko je gospod Dollfuss poveril heimwehrovskemu zaupniku, gospodu Feyu ministrstvo za javno varnost, je gospod Fey napel vse sile, da bi našel skrivališča orožja republikanskega schutzbunda. Istočasno pa je zahteval, da se Heimwehr oboroži iz državnih orožništev. Te oborožitve fašistovske vojske iz državnih orožništev se je uprl celo gospod Vaugoin, dokler je bil vojni minister. Prav zato pa je Dollfuss septembra 1933 gospoda Vaugoina odstranil iz svoje vlade in je sam prevzel vojno ministrstvo; odkar se je to zgodilo, so dobili heimwehrovci iz državnih o-

rožarn 16.000 pušk. Kolikšna hinavščina je pač, da se razburjajo, češ, da je imel republikanski schutzbund pripravljeno orožje za obrambo republikanske ustave, medtem ko je vlada, ki je prelomila ustavo, ki je nanjo prisegla, sama oboroževala smrtno sovražnike ustave!

Toda, kako pa se je zgodilo, da so končno vendarle morali delavci zgrabiti za tisto orožje, ki so ga petnajst let skrivali, ne da bi ga bili uporabili?

Dollfussova diktatura

Od leta 1920 so vladale avstrijski republiki same meščanske stranke. Ker pa sta pri vseh volitvah dve petini avstrijskega ljudstva oddali svoje glasove socialni demokraciji, je mogla buržoazija vladati republiki samo dotlej, dokler so bile vse meščanske stranke združene v koalicijsko zoper socialno demokracijo. Cel desetletje so se vse vlade opirale na "meščanski blok", na koalicijsko treh meščanskih strank: krščanskih socialcev, velenemcev in landbunda.

Ta vladni sistem pa je omajalo napredovanje nacionalnega fašizma v Nemčiji. 14. septembra 1930 si je priporil Hitler v Nemčiji prvo veliko volilno zmago. Nemška in avstrijska vlada sta menili, da bosta zavezili nacionalistični val, če se sami začnejo boriti za nacionalizem: nemški zunanji minister Curtius in avstrijski zunanji minister Schober sta neki dan presenetli svet z izjavo, da bosta Nemčija in Avstrija sklenili carinsko unijo. Ta usodni poizkus pa se je izjalovil ob ugovoru vesele. Nemčija in Avstrija sta morali to zahtevo opustiti. Schober je moral na francoski pritisk zapustiti svoj urad. Velenemci so bili radi tega ponizanja ogorčeni in so zapustili meščanski blok; meščanska vlada ni imela več večine v parlamentu.

Tako je bilo treba ustvariti novo vladno večino. Dvoje možnosti so imeli na razpolago. Krščanski socialci in landbund bi lahko stopila v koalicijsko s socialnimi demokrati: tako bi nastala ogromna parlamentarna večina. Krščanski socialci in landbundovci pa bi lahko pritegnili v vladno večino namesto socialne demokracije osem heimwehrovskih poslancev, ki so bili izvoljeni v volitvah l. 1930; tako bi si zagotovili čeprav prav majhno večino v parlamentu. Dollfuss se je po kratkem obotavljanju odločil za zvezo s heimwehrom. Zastopniku heimwehra Fey-u je izročil ministrstvo za javno varnost in za to ceno je dobil od osmih heimwehrovskih glasov v parlamentu šest. Tako je imela vlada samo en glas večine. Že go li slučaj, če bi kak poslanec ne mogel priti v parlament, je odločal o glasovanju. Tako je začel avstrijski parlamentari zem v težko krizo.

Obenem pa se je vpliv fašizma krepil s tem, da je lahko razpolagal s policijo in orožništvom.

(Dalje prihodnjič.)

Molitev za dež

Vsled suše, ki je prizadela pretežno del Zed. držav, so se vršile svečanosti v cerkvah in procesije v obeh Dakotah, ponekod v Illinoisu, v Utah in par drugih državah, da prizadeji z molitvijo prisposloj potrebno moč razsušeni zemlji.

ANTON GARDEN:

KOMENTARJI IZ PASJIH DNI

Washington ni več tako prežet z optimizmom kakor je bil pred nekaj meseci, pred enim letom, ko so zasanjali učeni ljudje, Rooseveltovi pomočniki, da je kapitalizem mogoče reformirati. Vzrokov za nastajajoči glavobol, ki se že spreminja v razočaranje tudi med pravovernimi, je dovolj. "Nova igra" (new deal) ne drži tako gladko kakor se njeni snovalci upali. Sploh ne drži nikamor, razen v novo stagnacijo.

Te dni so tudi kapitalistični listi polni poročil o stvarkah, ki so in ki še pridejo, o "naši" razstavi stoletnega napredka ("new deal" letos izostane) in o katastrofalni suši na srednjem zapadu. Razstava nas slučajno ne zanima, bolj nas pa zanimajo stvarki in suša.

Če bi bil človek veren — praznoveren in poveru še "new dealer", bi rekel, da je suša sam blagoslov božji, oziroma da ima Rooseveltova administracija božjo previdnost na svoji strani. V dobrem mesecu je napravila več uspeha pri uničevanju pridelkov in živine kakor vsa vladna propagandna in stoletni milijonov podkupnine, odnosno "odškodnine" farmerjem za omejitve pridelka. Cena pšenice se je skoraj podvojila, prav tako ovsa in koruza.

Kaj more torej biti lepšega v "sistemu", ki si prizadeva in troši milijone, da bi zvišal cene in začaral zemljo, da bi ne rodila obilnega sadu? Čeprav so Burbonci pričeli udrihati po administraciji, ker so Burbonci, čeprav se od nje vračajo tisoči in milijoni, ki so še ne dolgo tega mislili, da sedi v Washingtonu Mojzes, je vlada vseeno lahko vesela, da ima božjo previdnost na svoji strani.

S stvarkami je večji križ ko s sušo. Posebno če pridejo še tako "nenadoma" kakor je na primer prišla na dan napovedana jeklarska stavka ali pa stavka v tekstilni industriji, ki ima izbruhniti prej, ko bodo te vrstice objavljene. Jeklarska stavka ni bila noben misterij niti za časnikarje že pred dobrim mesecem, namreč za tiste, ki so zasledovali potek zadnje konvencije jeklarske unije v Pittsburghu.

Rekli smo, da je s stvarkami križ, ker pridejo kljub volji božje previdnosti in, kar je važnejše, kljub volji Washingtona ali pa Wall Streeta, ki si nista tuja niti ne antagonistična. S stvarkami je ta grda stvar, da čestokrat razdero lepe načrte.

Na primer tekstilna stavka. Ker je industrija pod "kontrolno" — seveda pod kontrolo tekstilnih magnatov, ki so med tistimi, katerim je "božja previdnost" poverila nalogo in odgovornost lastninskega varstva dežele, kakor je pred 35 leti rekel neki modri operator promogorovov po imenu Baker — ker tudi nad to industrijo plapolja plavi orel, so se magnatje z direktorjem NRA Johnsonom domenili, naj se produkcija omeji za 25%. Izdelali so načrt, nakar ga je slikoviti Johnson ukazal izvesti.

Ker so pri tem popolnoma pozabili na plače, vsekakor pa računali brez krčmarja, ki je v tem slučaju unija izredno slabo plačanih tekstilnih delavcev, je račun nekoliko netočen. "Če moramo stradati, bomo raje stradali doma kakor pri natezanju v tovarnah," pravi nad 400.000 tekstilnih delavcev, ki v ogromni večini ne zaslužijo več ko \$13 za 40 ur dela na teden na jugu in en dolar več "na severu".

Take misli so nevarne, celo prekucne so. "Če moramo stradati, bomo raje stradali doma ko v tovarnah." Če bi kaj pomagalo, bi take sentimentali morali proglasiti za — neameriške. Druga predznost tekstilnih delavcev proti takemu uveljavljanju 30-urnika je zahteva, naj vladna "kontrola" že vendar enkrat zaustavi tempo strojev. Delavcem nalaga namreč vedno več strojev in stroje pa vedno bolj hitro gonijo. Vsled tega nadproukacija. Čas, da se temu "natezanju", kakor imenujejo ta sistem na jugu, napravi konec, je prišel zdaj. Kar se zopet sliši nekam drzno. Sužnji, ki niso vredni več ko \$13 na teden, naj mar gospodarjem ukazujejo kako hitro naj se vrte stroji? Nesramnost!

Ker se v Washingtonu izredno razumejo na kompromise, bodo skoro gotovo tudi v tem slučaju našli izhod z malimi koncesijami. Ena stvar je vsekakor gotova: med tekstilnimi delavci se je pričelo svitati. V tekstilnem pasu bo še treskalo.

Bolj negotova je situacija v jeklarski industriji. Predsednik Roosevelt je te dni raztegnil pravilnik, ki je eksperimental perfektnega monopola in diktature par mogočnih družb nad vso industrijo.

Stvar je negotova, ker znajo v Washingtonu nekaj sličnega zmešetariti kakor so v avni industriji pred par meseci: delavce potegniti za nos. Znamenj je več, da bodo to

tudi izvedli. Če se to zgodi, ne bo predsednik Amalgamated Association of Iron, Steel and Tin Workers, Tighe, imel preveč čistih rok. Med njim in "rank and file" odborom desetih članov, katere je izvolila zadnja konvencija, je opaziti večja vrzel.

Ta odbor je precej agresiven in je očitno pripravljen izvesti sklep konvencije — oklicati stavko. Ni pa zanjo Tigheva administracija, v kateri predominirajo unijski voditelji predpotopne dobe. Hugh Johnson je že pričel plesti mrežo, da ujame Tigheja in njegove glavne pomočnike.

Vsekakor je gotovo to: jeklarski magnati ne bodo priznali unije brez trdega boja. Ker delavci nimajo iluzij, nogo se zavedajo, s kom se imajo sprijeti, zaslužijo priznanje že vsled svojega poguma, da so pričeli govoriti o stavki. In le s pogumom bodo prišli do organizacije, kar velja za vse neorganizirane delavce, vendar pa še veliko bolj v slučaju jeklarjev.

Kot zaključek naj omenim, da sem "nekaj" napisal na uredniškovo željo. Zadnjič me je namreč pobaral, naj bi od časa do časa "nekaj" napisal v interesu lista, kar sem mu tudi obljubil. Pravi, da bo pritisnil tudi Joško Ovna ter več drugih, da se Proletarcu da čim več raznoličnosti.

Druga — važnejša stvar je: vprašanje naročnikov. Človek nerad moleduje, toda sodrugi po naselbinah naj si vzamejo to-le na znanje: če ne bo pričelo v upravnistvo prihajati več novih in obnovljenih naročnin, vas v doglednem času čaka presenečenje. Kaj bo to presenečenje, si lahko mislite. Torej če je v vas kaj življenja, se potrudite za novimi naročniki in skušajte iztirjati potekle naročnine. Če bomo čakali na dobre čase, bomo šli vsi skupaj prej v grob. Te besede niso zapisane nepremišljeno.

IZ METROPOLE

V nedeljo 10. junija se vrši v Clevelandu proslava 30-letnice društva "Naprej" št. 5 SNPJ in istočasno razvije druge društvene zastave.

Kdo se ne spominja boja ob rojstvu tega pionirskega društva Slovenske narodne podpore jednote! Ta boj je trajal dolgo. Bil je boj med napredno skupino in reakcionarno maso. Napredni element je zmagal in društvo je proglatalo. Bilo je zastopano povsod kjer se je šlo za pomoč delavskemu razredu ali napredni ideji. Društvo je bilo ob času ustanovitve Republikanskega Združenja eno izmed najaktivnejših in je prejelo za to tudi diploma. Ko se je šlo za pomoč v vojni osrotelim v starem kraju, je društvo naložilo na vsakega člana prispevek \$1.00 in odposlalo okrog \$500 podpore potrebnim v starem kraju. Ko se je šlo za idejo Slovenskega narodnega doma je bilo to društvo zopet eno izmed najbolj aktivnih, kar je razvidno tudi iz tega, da ima

sedaj za \$16.900.00 delnic S. N. D.

Proslava 30-letnice se bo vršila na Pintarjevih farmah na E. 260th St. in St. Clair Ave. Vršila se bo avtomobilska povorka z dobro znano slovensko godbo "Bled" na čelu. Zbirati se prične ob pol 12. pred S. N. domom in odpeljejo se bo ob 12:30. Člani so bili prošeni, da se te povorke udeležijo z njih avtomobili in jih naj malo okrase. Ko dospemo na lice mesta, se bodo vršili govori, razvila se bo zastava in potem bo prosta zabava.

Kdor ne pride z avtomobilom, naj vzame Nottingham karo do konca, kjer bo čakal truck in vozil na Pintarjevo farmo.

Pretežna večina društev SNPJ in SSPJ v Clevelandu in okolici se je že prijavila, da se udeležijo te proslave. Vabi se poleg članstva SNPJ in SSPJ tudi članstvo drugih društev, prijatelje ter simpatizirajoče, da se udeležijo te proslave.

Na svidenje v nedeljo 10. junija na Pintarjevih farmah! Če pa se zgodi, da bo ta dan deževalo, se bomo zatekli v S. N. Dom na St. Clair Ave. Torej le pridite, če bo lepo ali grdo vreme.

L. Medveshek,
tajnik društva št. 5 SNPJ.

Razprava o I. Molekove predavanju "fundamentalne spremembe civilizacije"

Onim čitateljem, odnosno članom kluba št. 1, ki mislijo Molekova izvajanja v predavanju "Fundamentalne spremembe civilizacije" pobijati na prihodnji klubovi seji 22. junija, priporočamo, da svoje argumente spišejo, da jih priobčimo v Proletarcu. Debatla se lahko razširi tudi na zunanje sodruge, ki naj objavijo svoja mnenja v Proletarcu. Taka diskuzija bi bila več vredna kakor prekljanja o malenkostih. — P. O.

Mehikanci gredo "domov"

Včasih je delalo v Zed. državah več sto tisoč Mehikancev pri "manj vrednih delih", a zdaj, ko je delavcev v izobilju, se jih dobi tudi za dela, ki so bila prej določena Mehikancem. Zaradi tega se je v prešlih letih moralo izseliti v svojo domovino že na tisoče priseljencev iz jugozapadne republike, to pomlad pa se jih je vrnilo nazaj iz Californije nadaljnih 50.000.

Kritika v Nemčiji

Nemška vlada je izdala dekret, da se kritiziranje oblasti, ki vladajo tretji rajh, lahko smatra za zločin, ki se ga sme kaznovati s smrtjo.

Ali ste naročnino na Proletarca že poravnali?

BARETINCIC & SON POGREBNI ZAVOD

424 Broad Street
JOHNSTOWN, PA.

Tel. 1475

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY CO.

FRANK GRILL, predsednik

PRVA SLOVENSKA PRALNICA V CHICAGU

Naši vozniki pobirajo perilo po vsem mestu, Ciceru in Bervynu in dovažajo čistega na dom

TOČNA POSTREŽBA DELO JAMCENO
1727-1731 W. 21st STREET CHICAGO, ILL.

Telefoni: CANAL 7172-7173

KROGLJE ZA POZABLJENE LJUDI

V stvarkami avtnih delavcev v Tolidu in voznikov v Minneapolisu je bilo nekaj ubitih in mnogo ranjenih. Na sliki spredaj je ranjenec, ki ga neesje v ambulančni voz. Na obratu se mu vidi, da trpi silovite bolečine. Njegov prestop je, da je staval za zvišanje plače in za pravico organiziranja v uniji.

ZA LIGNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

Adria Printing Co.

1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.
Tel. Lincoln 4700

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS.

0 fundamentalnih spremembah civilizacije

Predaval IVAN MOLEK v klubu št. 1 JSZ dne 25. maja 1934.

(Nadaljevanje.)

Prvi pogoj je živež. Kakovost in količina živeža ter način pridobivanja tega živeža je od vseh začetkov človeštva oni temelj, na katerem stoji ves ostali razvoj človeške družbe. Vsak posameznik mora biti najprvo nasičen dnevno dvakrat ali trikrat, nato se le je zdrav in razmišljanja, zabave, ustvarjanja umetnih lepot in sploh uživanja življenja. Zato je živež prva in najvažnejša potrebščina — in dokler ne bo jamstva, da bo živeža vedno, povsod in brez napornega fizičnega truda v izobilju, bo na svetu gnetna beda in dokler bo en sam normalen človek lačen, ne bo rešeno socialno vprašanje.

Drugi pogoj so kovine. Dokler ni imel človek trdih kovin, je napredoval po polje, je le živilaril. Tretji pogoj je fizična gonilna sila, katere se človek poslužuje za pridobivanje živeža in kovin in katera je postala današnji industrijski dobi silno važna.

Vrnimo se k živežu. Pridobivanje živil, to je način pridobivanja zaznamuje v razvoju človeške družbe stopnje civilizacije. (Besedo civilizacija si tolmačijo na razne načine, zato si jemljem pravico, da si jo tudi jaz tolmačim po svoje.) Na tej podlagi vidim do danes samo dve civilizaciji človeštva in predivilizaciji.

V prvi predivilizaciji, ki je nedvomno najdaljša, je človek pridobil svoj živež, kakor vsaka žival. Živel je ob tem, kar je našel ali ujel.

Prva in najprimitivnejša civilizacija je prišla takrat, ko je človek dobil kontrolo nad živalmi s tem, da jih je udomačil. To je bila nomadska civilizacija. Tedaj šele se je človek dvignil nad zver. Ko je imel čredo domačih živali, je imel več mesa, imel je mleko, kožo, volno.

Od domačih živali, ki so mu dajale kupe gnoja, je bil le korak do druge stopnje civilizacije, do — obdelovanja zemlje. To se je zgodilo pred kakimi 10.000 leti.

Obdelovanje zemlje je fundamentalno spremeniло način življenja. Človek je obogatil svoj živež. Dobil je kruh, razna sočiva in kasneje žlahtno sadje. Toda glavni živež je postal bil poleg mesa — kruh.

Pridobivanje kruha, kar se imenuje agrarna civilizacija, je človeka ustalo. Ustvaril si je stalna naseljišča in začel čistiti zemljo pragozdov, ki jih je spremenil v rodovitna polja. Ta naseljišča in polja so zrasla v mesta in dežele. Bogastvo človeka se je pomnožilo in ko je še odkril taljenja železne rude ter kovanje železa, je človek dobil moč, kakršne ni nikdar prej poznal.

Toda pridobivanje kruha ni bilo nikdar sigurno; od vsega začetka pa do danes je kruh odvisen od prirodnih kapric, od elementov vremena. Bilo je večer boj s naravo. Seme vsejše ali vsadiš v zemljo in potem čakaj, če bo kaj zraslo in obrodilo. Ako je dovolj dežja in če ni toče, niti kobilic ali mnogih žitnih boleznih, je dovolj kruha — ampak pridelovalec kruha je bil navadno vsako leto tepen zdaj v tej pokrajini in zdaj v oni, tako da je vedno nekje manjkalo kruha in prišla je lakota. Nikdar v zgodovini ni bilo povsod dovolj kruha.

Agrarna civilizacija je razvila popolnoma novo življenje. Privatna lastnina zemlje, živine in drugega bogastva, sistem politične vlade, pravo, filozofija, kultura in vojaštvo vse to je nastalo na podlagi pridobivanja kruha in vse to je tudi usmerjeno v ta namen. Tudi verstvo. Vse poganške religije v starem veku, iz katerih se je razvila krščanska vera, so v svojem bistvu prošnja primitivnega človeka do neznanih in nevidnih sil, ki blagoslovljajo polje z dežjem in solncem in ki ga čuvajo suše, toče, in mrčesa. In to dela še danes ogromna večina poljedelcev po vsem svetu. Baš poljedelci so glavni stebri vsake vere v "bitja nad nami", ki po starodavnem mišljenju in verovanju dajejo člo-

veku kruh ali pa kaznujejo človeka s sušo ali točo.

V tej agrarni civilizaciji smo še danes. Človeštvo še danes dobiva svoj kruh na isti fundamentalni način. Človek je po vseh teh tisočletjih zamenjal prvotni leseni plug s strojem, ki orje, s strojem, ki seje, s strojem, ki žanje in mlati, s celo vrsto strojev, ki so precej prihranili mukotrpne dela človeških misticam na polju, ampak — seme je še vedno izročeno zemlji pod milim nebom in farmer je odvisen od milosti vremena za svoj pridelek. Cele mesece mora farmer čakati, da kaj obrodí, če sploh obrodí. Kruh in ostala živila, od katerih zavisi obstoj človeštva, so še zmirom predmet negotove igre — človek je še vedno priklenjen na zemljo in na oblake.

Pridobivanje kovin se tudi še vedno vrši na isti primitivni način, čeprav so metode silno izboljšane. Fundamentalno mora človek še vedno iti pod zemljo po sirovo rudo, katero mora staliti in dobiti iz nje čisto kovino.

Pred dobrimi dvesto leti je človek dobil novo gonilno silo in nekaj desetletij kasneje v elektriki. To je bil velikanski napredek. Vsa tisočletja prej je konjska sila — poleg vetrov in vode v zelo skromnem in omejenem smislu — predstavljala najvišjo moč pogona in transportacije. Para in elektrika sta silno dvignili porabno energijo in odprli vrata novi civilizaciji — industrijski civilizaciji. A še vedno je pridobivanje te gonilne sile silno mučno in potratno. Paro dobimo posredno, ko prej dobimo premog ali olje iz zemlje ali količino drv, ki jih spremenimo v vročino, nakar ta vročina spremeni vodo v paro; istotako posredno dobimo električno silo, če prej uporabimo parno ali vodno silo. Vse to stane veliko napora, truda in stroškov in posledica je, da je parna in električna gonilna sila še redka in draga reč.

Prihodnja stopnja civilizacije je industrijska. To je danes jasno ko beli dan. Važno za nas je, da se zavedamo, da ta civilizacija prihaja ne glede na politične in socialne oblike, ki se mešajo v današnji burni prehodni dobi. Kljub fevdalnim razmeram, ki so se obdržale tu pa tam do današnjega dneva in kljub kapitalističnemu sistemu ekonomije je produkcija potrebščin v veliki meri že industrializirana. Transportacija je že v celoti v industrializmu.

Ni pa še industrializirano pridobivanje temeljnih potrebščin — sirovin. Med temi sirovinami je živež na prvem mestu. Imamo stotine tovarov, ki predelavajo živilske sirovine — sladkor, žita, sadje itd. — v fine in delikatne jestvinske dokončnine, ampak sirovine same, to je pridobivanje sirovin je še vedno v stadiju agrarne civilizacije. Naša obleka je danes docela tovarniški izdelek, toda sirovine za ta izdelek še vedno rastejo iz zemlje ali na živalih.

Baš ta razdvojenost v produkciji potrebščin povzroča v teh časih vso to strašno kompliciranost, konfuzijo in narobe svet idej.

Industrijska civilizacija ne bo na višku svojega razvoja, ne bo popolna toliko časa, dokler ne bo tudi produkcija vseh sirovin — in živilskih na prvem mestu! — stoddostno industrializirana in mehanizirana.

In dokler se to ne zgodi, mora biti svet razdeljen v sloje delavcev, ki težko delajo in v sloje onih, ki lahko delajo; dokler se to ne zgodi, bo na svetu pomanjkanje potrebščin in bo nezadovoljnost — pa naj se politični režimi sveta, ali pa en sam režim, imenujejo kapitalistični, fašistični, socialistični ali komunistični!

Najlepši dokaz nam je Rusija.

(Dalje prihodnjic.)

Ako bi bilo mogoče z zavistjo priklicati "boljše razmere", bi bilo krize že davno konec.

SKRIVALNICA: KJE JE SOVRAŽNIK?

Vojski, ki jih vidite na sliki, brzo v boj proti "sovražniku". Slikano v bližini Auto Lite tovarne v Tolidu, ko so navalili na stavkarje, da jim preprečijo piketiranje.

Iz Kansasa

Posledice nezadovoljnosti in pohodov brezposelnih v jugovzhodnem Kansasu je ustanovitev organizacije "Farmers and Workers Legion". Od zadaj so komunisti, toda dokler je nihče ne izkorišča v sebične namene, je stvar dobra. Tudi te vrste organizacija je zelo na mestu in upanje je, da bo trajna, kot bo pod današnjim sistemom tudi brezposelnost trajna. Prve podružnice so bile ustanovljene v večjih krajih, kot v Pittsburgu, kjer šteje okrog 1500 članov, in v Armi (nad 400 članov). Sedaj se organizirajo tudi v manjših naselbinah. Okrajni komisarji in odbor, ki upravlja pomožna dela, gledajo to organiziranje postrani. Ignorirali so vse skupaj dokler se je dalo. Sedaj so odborom brezposelnih priznali pravico zastopati svoje člane v pritožbah zaradi neenakomerno razdeljenega dela, delitve živeža in zaradi zapostavljanja. Obdržavajo svoje redne tedenske seje, na katerih navadno nastopajo tudi razni govorniki. Na primer, v Armi je na seji 4. maja govoril komunistični odvetnik iz Pittsburga Sylvan Bruner, dne 11. maja socialistični odvetnik Phil Callery in 25. maja socialistični kandidat v kongres Dr. Bendure.

V Kansasu, kot tudi splošno po zapadu, imamo občutno sušo. Tej se je pridružila nenavadno zgodnja vročina. V vzhodnem Kansasu smo imeli to pomlad dežja za potrebo. Pšenica je dozdaj kazala povprečno, medtem ko je v zapadnem delu uničen ves pridelek. Sedaj se pa tudi tukaj suše vrtovi in pšenica obeta biti slaba zaradi prezgodnje pozoritve.

Vlada se potem svojega odbora trudi, ki se piše s "A", da omeji produkcijo poljskih pridelkov. No, če je logična, mora to sušo naravnost pozdraviti, ker grozi uničiti do malega vso letino po raznih krajih zapada. Človek mora biti pošteno "navdahnjen" z "new dealom", da mu vsa ta "modra" stvar gre v glavo. Jaz kar priznam, da mi "ne gre v glavo".

Situacija premogarjev nespremenjena in "marčanja" se nadaljujejo kjerkoli skuša pričeti z obratom kaka "solnčna majna". Operatorji pritiskajo na oblasti za državno milico in ni izključeno da jim bo ugodeno. Kronikar.

Zadeva dr. Mudrocha

Milwaukee, Wis. — Tistim, ki iščejo dlake v jajcu se je spet ponudila prilika za običajne napade na socialistično stranko. Teorije kot take ne napadajo, ker jim manjka za to potrebnega znanja, oziroma spretnosti, katere predpogoj je znanje, obenem pa bi se preveč izpostavili nevarnosti, ker v javnosti hočejo taki grobokopi veljati za prijatelje delavstva.

Zadeva mestnega blagajnika dr. Mudrocha, ki je bil izključen iz stranke, jim nudi potrebne pretveze, pa pijejo: "Poglejte, tudi v socialistični stranki obstoji lov za službami — vsi so enaki!" Radi bi tudi zapisali "graft in korupcija", toda zaenkrat se nima jo za take trditve potrebne podlage. Toda takole malo

strupa ne škoduje, pa se postavijo v ospredje, češ, mi smo boljši in zahtevamo povsod pravico in resnico.

Ker se bližajo volitve, to ta le stvar prišla prav za iskanje "boljših službi". Vedel je, ki je bil izvoljen, oziroma še predno je prevzel kandidature, da se mora podvreči strankini disciplini. Stranka ni zahtevala od njega drugega kot vestnost in pa da odda službe osebam, katere mu nasvetuje strankino vodstvo ne pa takim, ki so njegovi sorodniki ali prijatelji; toliko pravice ne bo stranki nihče odrekal.

Stranka ni nikdar zahtevala, da naj odsluži stare nameščence, ki niso socialisti, zahtevala pa je, da nadomesti prazna mesta s člani stranke to je s takimi, ki imajo potrebne kvalifikacije.

Tisti naš "prijatelj" delavstva, ki hoče sedaj to zadevo izkoristiti, da očrni stranko v oči naše javnosti, bi moral upoštevati dejstvo, da so nestrankski politiki po vsak svoji zmagi iztrebili iz mestne hiše vse socialiste neglede na njih dolgoletno službovanje njih izkušnje in sposobnosti. Vsako v mestu ve (kdor hoče vedeti), da je župan Hoar sam odredil strogo postavnost postopanje civil service komisije, katere izbira kandidate za mestne službe in določa potrebne izkušnje. Župan je strogo prepovedal, pod kazni takojšnjega odpusta iz službe vsakega člana te komisije, ki bi preskočil ali skušal preskočiti ime prosilca, kakor so prijavljeni na listi. To je socialistična enakopravnost in resničeljubje.

Sicer pa je začasopis, ki živi od delavstva in je glasilce delavke podpirne organizacije, ki je bila vedno tako pomorna na svojo naprednost, ja ko "lepo", da posveti kar po strani za tak neenovan napad na delavsko stranko. Tisti, ki ga podpirajo, nimajo vzoka, da bi bili ponosni na tak časopis, ker njuje med delavci taktiko pljavanja v lastno skledo. Fr. Novak.

Naši izleti in pikniki v Clevelandu

Cleveland, O. — V red-ljo 17. junija bo izlet članov soc. pevskega zbora "Zarja" na Tony Zalarjevo farmo blizu Clairdona, na katerega je vabljen vse članstvo naših klubov, somišljeniki in drugi prijatelji "Zarje".

Kazipot: Mayfield do Princeton Rd., potem obrnite na levo in pazite na znamenja. Kdor se bo odpeljal s trokom, ga bo dobil pred S. N. D. ob 7:30 zjutraj. Tisti, ki pridejo s svojimi avti, so prošeni, da se tudi ustavijo pri S. N. D.

in vzamejo koga izmed gostov a sabo.

V nedeljo 15. julija prireditelj veliki piknik klub št. 27 s sodelovanjem soc. pevskega zbora "Zarja", ki nastopi z več pesmami. Vrši se bo na Pintarjevi farmi, ki je znana vsem tukajšnjim Slovincem zaradi svoje privlačnosti za take izlete v prosto naravo.

Piknik socialistične stranke tega okraja se vrši v nedeljo 3. avgusta istotako na Pintarjevi farmi. Nastopili bodo razni pevski zbori in govorniki. Na sporedu bodo tudi atletske igre. Ta piknik, na katerega se pričakuje velikanske udeležbe, bo ob enem kampanjska priredba za naše kandidate. Volitve bodo v jeseni.

Okrajna soc. organizacija je imela svoj zbor 27. maja in iminirala kandidate v okrajne urade, v državne pa jih je nominirala konvencija ohajske soc. stranke. Za governerskega kandidata je nominirala Jos. Shartsa iz Daytona, ki pa je bil zaradi svojih spremenjenih nazorov v taktiki primoren odstopiti. Odbor je imenoval na njegovo mesto S. Sommerlatto iz Lakewooda. Več o tem pikniku v eni izmed naslednjih števil.

J. Krelbelj.

Nikjer nič prida

Edmond, Okla. — To mesto ima okrog 3.500 prebivalcev. Kriza ga je zadelala kot menda vsak drug kraj v tej deželi. Ljudje se s težavo preživljajo — posebno tisti, ki se še niso prilagodili za pomoč pri reliefu.

Takozvani kodeksi, ki jih je potrdila NRA, so malim mestom bolj v kvar kot v korist. Cene so visoko določene in vsi dotične stroke se morajo ravnati po njih. Ako ne sledi občutna kazen, kajti mali človek nima denarja za nalem vplivnih advokatov, ne zasloble pri odločajočih politikih, pa je kaznovan ko hitro ga česa obtožijo.

Kompanije so pripravljene vse podpisati — kakor pred vojno nemški kajzer ali zdaj asistične vlade. In tako so večinoma brez posebnega nasprotovanja podpisavale razne pravilnike (codes), zdaj pa jih kršijo na debelo v prid sebe in v nasprotovanju uničam.

Slovincem je to malo. Kar je družin z otroci, so "amerikanizirane". Starši so še Slovenci, ker si ne morejo pomagati — otroci pa so "pravi" Amerikanci in jim ni nič kaj seč, če jim kdo reče, da niti starši niso bili tukaj rojeni. Predavani, slavnosti in programov v slovenskem jeziku na prireditvah to ne poznamo. Ni ne ljudi zato in ne sposobnosti.

Naši rojaki v tej državi so navezani na dela, ki so nestalna. Zato morajo zdaj sem, zdaj tam, da se preživljajo. Naselbine tukaj niso prežete oliko s tujerodnim elementom kakor na gr. v industrialnih državah po vzhodu.

V Oklahoma City izhaja znani ameriški socialistični tednik American Guardian, ki ima okrog 50.000 naročnikov. Urejuje ga Oscar Ameringer, ki je "old timer" v ameriškem tedniškem gibanju. Znan je tudi mnogim Slovincem.

"Proletarac" v Oklahoma prav malo prihaja. Morda zato, ker je treba pri čitanju "Proletarca" misliti, nas pa ne mika, da bi se poglabljali v stvari, ki zahtevajo "napenjanje možgan". — Poročevalec.

Socialist ima pravo vrednost za delavsko gibanje edino če je aktiven.

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI

JE

NARODNA TISKARNA

2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE
CHICAGO, ILL.

Mi tiskamo v slovenskem, hrvaškem, slovanskem, češkem, poljskem, kakor tudi v angleškem in nemškem jeziku.

NASA POSEBNOST SO TISKOVINE ZA DRUŠTVA IN TRGOVCE

TISKOVNI FOND PROLETARCA

V. IZKAZ.

V podporo "Proletarcu" so prispevali:

Bridgeport, O. Klob št. 11 JSZ \$5.00.
San Francisco, Cal. Andrew Lek-san \$4.40.
Cicero, Ill. John Thaler \$2.00.
Girard, O. John Kosiak \$2.00.
Cleveland, O. Po \$1.00: Vincent Juypman in Frank Barbič, skupaj \$2.00.
Pueblo, Colo. Blaž Strovac (Rap-ton) 50c; po 25c: Frank Boltezar in Frank Pogorelec, skupaj \$1.00. (Poslal Frank Boltezar.)
Muse, Pa. Vinko Peternel \$1.00.
Lawrence, Pa. Louis Britz \$1.00.
Moon Run, Pa. Jacob Ambrozich \$1.00.
Aliquippa, Pa. Bartol Yerant 50c.
Elizabeth, N. J. Andrew Sproggar 50c.
Chicago, Ill. George Maslach 50c.
Cantonburg, Pa. Anna Sterle 25c. (Poslal Frank Samca.)
Skupaj v tem izkazu \$21.15. Prejlnji izkaz \$98.45, skupaj \$119.60.

Dohodki New Yorka

Mesto New York je imelo v letu 1933 \$1,023,993,148 dohodkov. Marsikatera država jih je imela manj.

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

V sledečem seznamu so priredbe klubov JSZ, konferenčni organizacij in socialističnih pevskih zborov. Ako priredba vašega kluba ni vključena, nam sporočite.

JUNIJ.

CHICAGO, ILL. — Socialistični piknik v nedeljo 17. junija v parku Riverview.

CLEVELAND, O. — Izlet članstva soc. pevskega zbora "Zarja", sodelujev in prijateljev v nedeljo 17. junija na Tony Zalarjevo farmo.

JULIJ.

CLEVELAND, O. — V nedeljo 15. julija piknik kluba št. 27 JSZ in pevskega odseka "Zarje" na Pintarjevih farmah.

AUGUST.

CANONSBURG, Pa. — V nedeljo 5. avgusta konferenca klubov in društev Prosvetne matice.

CLEVELAND, O. — V nedeljo 5. avgusta piknik soc. stranke clevelandkega okraja na Pintarjevi farmi.

SEPTEMBER.

DESETI redni zbor JSZ 1., 2. in 3. septembra v Clevelandu, O.

OKTOBER.

CHICAGO, ILL. — Dramska predstava kluba št. 1 v nedeljo 21. oktobra v dvorani CPS.

NOVEMBER.

CHICAGO, ILL. — Koncert soc. pevskega zbora "Sava" v nedeljo 25. novembra v dvorani CPS.

Kupujem staro zlato

bodisi ure, uhane, prstane itd., po izredno visoki ceni.

Zgledite se pri meni.

LEBER — ZLATAR

3817 W. 26th St., Chicago, Ill.
6504 W. Cermak Rd., Berwyn.

Milwaukee Leader

Največji ameriški socialistični dnevnik. — Naročnina: \$6.00 na leto, \$3.00 za pol leta, \$1.50 za tri mesece.

Naslov: 540 W. Juneau Ave.
MILWAUKEE, WIS.

Dr. John J. Zavertnik

PHYSICIAN AND SURGEON

OFFICE HOURS:
At 3724 W. 26th Street.
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily.
Tel. Crawford 2212.
At 1858 W. Cermak Rd.
4:30—6:00 p. m. Daily
Tel. Canal 9695.
Wednesday and Sunday by appointment only.
Residence Tel.: Crawford 8440
If no answer — Call Austin 5700

NAJVEČJA SLOVENSKA KNJIGARNA

SLOVENSKE IN ANGLEŠKE KNJIGE

Pišite po cenik PROLETARCU

Koliko je katoličanov v Zed. državah

Uradni katoliški statistični vestnik, ki je publiciran v New Yorku, pravi, da je zdaj v Zed. državah 20.322.594 katoličanov, ali 54,191 več kakor pred letom. V katoliško cerkev je prestopilo iz drugih ver 49,181 oseb, tisoče katoličanov pa je bilo vsled prestopa k drugim cerkvam ali pa vsled odstopa brisanih iz seznamov.

Za "pravilno" vzgojo

Diktator Hitler je v svojem "prvomajskem" govoru nemškemu delavstvu dejal, da če oni ne postanejo naziji, njihovi otroci bodo gotovo, ker je zdaj vzgoja popolnoma v področju nazijske vlade. Mnogi delavci so mrmrjali, da se Adolf najbrž moti v svojem prerokovanju.

ONLY SOCIALISM IS THE WAY OUT OF THE N. R. A. DILEMMA

The ruling groups, having the bulk of the capital and finance of the nation, are divided over the NRA. A powerful section one year ago pleaded for government help when the banks passed into the ditch. Under the NRA the masters of capital were told to organize into nationwide trade associations. They did. Having organized their One Big Unions, this powerful section has turned against the NRA. They want to scrap it but hold on to what they got. Other big masters are not certain that they can pull capitalism out of the ditch without the aid of the NRA. The ruling class is divided.

Workers are more and more dissatisfied with the administration of the codes, the sabotage, the chiseling, the delays and indecisions. Strikes are on the increase.

Into this situation comes the Darrow report, which presents the claims and the grievances of the fellows with small capital. They are toads under the harrow. The One Big Unions are managed by the big capitalists. They are entrusted with the job of administering "codes of fair competition." The little fellows declare that they are being crushed.

The Darrow report declares that the "monopolistic combinations are expected to enforce against themselves a law to prevent monopoly." That is true but it is also a farce. One might as well ask the burglar to prevent his pals from robbing safes.

The report refers to the "conflict of interest between large and small businesses, in which the small man is the loser, and no power under the NRA is showing itself able to protect him." The result is that the small man "is often driven into bankruptcy by the low prices forced upon him by the powerful combinations."

The old law of capitalism, that the greater capital has an advantage over smaller capital, works out as well under the NRA as it did before it was enacted. There are some exceptions to this law, but as a general rule it is true. Be-

cause it is true, the tendency for a century has been for the business unit to increase in size and for the smaller units to sink to lesser relative importance in the system of capitalist production.

Capitalism is a game of dog eat dog. "Big business," says the report, "begins by making it impossible for the small man to survive; and, after he is eliminated, it turns upon the weakest of the common aggressors." More over, "One may as well dream of making war lady-like as of making competition fair." At all times it is merely a question of which dog will next be eaten.

Plenty of instances are cited in the report to show that the NRA has strengthened the possessors of big capital. The very bigness of their capital gives them an advantage, but the One Big Unions enable them to add to the pressure which bears heavily upon the owners of little capital. It is the middle and lower middle classes whose stakes are being gathered in by the big fellows.

In the days before the Great Collapse when such investigations were made, they were followed by urging that more teeth be placed in the anti-trust acts. The Darrow report makes no such recommendation. It declares:

"The choice is between monopoly sustained by government, which is clearly the trend in the National Recovery Administration, and a planned economy, which demands socialized ownership and control, since only by collective ownership can the inevitable conflict of separately owned units for the market be eliminated in favor of planned production. . . . To give the sanction of government to sustain profits is not planned economy, but a regimented organization for exploitation."

The Darrow report is suggestive of the Socialist program. How does Administrator Johnson meet it? By claiming that it means a choice "between fascism and communism." He advises that the board that made the report should be abolished because it

"is not proceeding in good faith." What he probably means is that the report is dangerously honest, dangerous to the security of the robber barons in that it tells the middle classes that their hope lies in a Socialist program.

The fact that the report does not turn to the hackneyed conclusion that enforcement of the anti-trust laws will bring relief to the little fellow is evidence of "good faith." The grip of the big barons is based upon their enormous monopoly capital. The future of the farmer, the little fellow and the wage worker lies in taking over the great industries and making them public property to be operated for the common good.

This is Socialism. The class-conscious workers are the vanguard in support of this program. All other victims of the robber barons can find release and security only by making the workers' program their own.—The New Leader.

THE ARMAMENT INVESTIGATION

We are glad that the public is taking a keen if belated interest in the activities of the international armament ring during and between wars. The story of young men being killed with guns made by their fellow-countrymen and sold to the enemy at a profit to munitions makers has not grown less sordid with the years.

It becomes peculiarly relevant to American young men, any one of whom faces the fantastic but real possibility of being killed in the Far East by a bit of shrapnel that was originally part of his mother's kitchen stove.

We hope the senate committee's investigation of the munitions racket will be thorough. Senator Nye, chairman of the committee, in a recent speech cited figures for various companies showing the difference between their profits in peace and in war. The Atlas Powder Co., according to Senator Nye, made \$400,000 in peace and \$2,300,000 in war; the General Motors corporation, six million dollars in peace and \$21,000,000 in war; the Hercules Powder Co., \$1,000,000 in peace and \$7,000,000 in war; the Anaconda Copper Mining Co., seven million dollars in peace and \$34,000,000 in

A SCRAP OF PAPER

It is clear by now that the president's settlement of the automobile labor difficulties two months ago has not "taken". No sooner has one strike been composed than another has broken out. A recent manifestation was the walkout of the Fisher body factory at Flint Mich., which led to a shutdown of the Buick plant. Nor has American labor in other fields responded more cordially to the president's new design for "social engineering."

If American labor is in a ferment of unrest, it is not because of the activities of professional agitators; it is not because the American Federation of Labor is establishing a labor monopoly. Labor, unorganized as well as organized, is reacting from the high emotional tension induced by section 7-a of the recovery act, as the sentiment grows that what was once hailed as a Magna Charta is nothing more than another scrap of paper. On the one hand, many American workers feel that the federal government intends neither to promote the formation of trade unions nor to protect those that are formed. On the other hand, although the NRA codes have succeeded in raising prices, they seem to have failed to augment the individual weekly earnings of the average worker in purchasing power.—The Nation.

As Usual

Editor: "You say the public official had nothing to say."
Reporter: "Yes; but he talked for an hour before I discovered it."

Labor Is No Longer Patient

American labor seems to be determined to get out of the intellectual dumps; it no longer meekly takes what comes its way, thanking the Lord and the boss that things are not any worse. Labor shows fight. It wants to know the reason why things are rotten. That is a revolutionary development.

Professional radicals may not know that such is the state of affairs because laborites do not use the conventional vocabulary of radicalism. Communist who only know revolution when it is properly labeled will not see that American labor is on the warpath. But this does not change matters. Labor is today in a state of rebellion, although no one marches with flaming torches or is throwing bombs. But bombs and parades do not make revolutions. If anything the case is the other way around. And we are not speaking of a revolution in the traditional sense. We are calling attention to the fact that "the good old days" of labor—contented and inarticulate, which Rotarians and Tories so love, are going, going, gone! With a bang at that.

No, it really is not a revolution. But what is commonly referred to as revolution is the external explosion. What is revolutionary and of major importance is not a one-time single act but a process. And we are witnessing a process which is bound to affect most seriously the run of things in these United States of ours. Let us note here two phases in the process. Eight months ago as the President's Reemployment Act went into effect and the bosses went heavily into chiseling on the hours and wage-minima, millions of workers learned, or thought they learned that "the law was all right but the bosses were chisellers". Today, eight months later, there is no longer such confidence. Perhaps some workers still think in terms of the character in an old play that "the law is good but not its administrators." Perhaps. But there is no longer that

easy hope that "the law will come and injustice will go." This is the second phase of a most significant development in the social consciousness of the American workers.

The realness of the situation is well noted by Mr. Louis Stark in the New York Times, the leading American labor reporter. Louis Stark sometimes says less than he knows. But he always knows what he speaks. He is a reliable observer and an honest man. Mr. Stark writes (May 14, 1934): "Nationwide labor unrest, marked by strikes in many industries, indicates to observers here that another mass movement for organization is under way. This movement is not concerned primarily with organization under the American Federation of Labor—although the trend is in that direction—but its chief emphasis is on united action through common effort."

"The impulse to this movement is the disappointment of labor with the working out of Section 7-a of the Recovery Act and disillusionment with the results of the President's automobile strike settlement of March 25."

"A similar wave of organization was well under way

last Fall, resulting directly from the enactment of Section 7-a of the Recovery Act, which provides that employees may have the right to organize and to be presented in collective bargaining by spokesmen of their own choosing without coercion from their employers."

"There is every indication here that the nation will witness a Summer of strikes in many widely scattered industries, and the tally of the year is likely to break all records."

"The automobile agreement, which placed labor on the defensive, has had a devastating effect on its status. It began by shattering the morale of the National Labor Board and reducing its precedents to so much paper. Then the contagion of this condition was communicated to the Regional Labor Boards and other agencies of labor adjustment."

"Having now become suspicious of government agencies as a medium for the adjustment of disputes, large groups of industrial workers are organizing strikes and remaining aloof from labor boards in the belief that they can gain their point only by use of their economic weapon."

—The Advance.

SOCIALISM THE GREAT NEED TODAY

BY DANIEL W. HOAN

Abraham Lincoln proclaimed the doctrine that inasmuch as most good things are created by labor that such things by right belong to those whose labor created them. He added that it is a worthy object of any good government to see that labor received the full product of its toil.

It has often appeared to me that this philosophy of our martyred president would not only make a first class platform for the Socialist party, but is the very objective of Socialism.

This is, at least, the principle for which this new weekly, The Wisconsin Leader, will ever do battle, and shall continue to advance until the fight is won.

No Economic Security

While this nation was first founded upon the principle of human as against Divine rights of kings, we have learned that political liberty without economic security was but a partial victory for the farmers and workers of this nation whose toil has transformed a wilderness into a nation.

We know that private ownership of property was the keystone of our republic. It worked fairly well when land was so plentiful that it was given to settlers. However under the grab-bag capitalist system the big boys have grown fat and waxed rich, while the producers are not only losing their homes and farms, but in increasing numbers are crowding the relief stations.

Our state and federal administrations have functioned on the basis of protecting property rights, consequently government has become the bulwark of great wealth.

New Policies Needed.

We need a house cleaning, one that will revolutionize local, state and national policies. We need government of, by and for the people. That is to say a brand of politics that will place human welfare above the dollar. We need a reversal of policy, the objective of which will make the

banks, marketing facilities, railroads, telegraphs, telephones, factories and all other instrumentalities that are used by the few to profit in billions at the expense of the producers—the common or collective property of all our people.

In short the profit or capitalist system has run its course. It was a necessary stage of progress, but it has completed its purpose. It has caused untold misery and war. It makes the rich richer and the poor poorer. It cannot be long continued by salves and palliatives such as President Roosevelt seeks to apply.

We Need Socialism

It must be replaced by a system wherein every worker may own his home and private necessities, while all other socially used property will be owned and democratically operated for the common good. In no other way will the toilers achieve Lincoln's goal—the full product of their toil.

The Wisconsin Leader.

WHAT PARTY BELONGS TO YOU?

The Republican party is owned by the owners of industry, who get all the good things of life and don't earn them. The Democratic party is just like the Republican party inside but it is dressed up a little differently. The Socialist party is the party of the workers, who earn the good things of life but don't get them. Which party belongs to you? The Wisconsin Leader.

Ain't It So?

"One of the strangest things about life," says Mr. Dooley, "is that the poor who need money the most are the very wans that never have it."

Wanted!

Please locate that guy who once owned a home, an account at the savings bank and a car and who was afraid that Socialists were going to make him "divide up." We'll try to locate his valuables in the exchequer of some big exploiter.

Adding Insult to Injury

They used to chase runaway niggers with blooded bloodhounds. Now they sick common cur dogs on white men chasing jobs.

SURE THE LAW IS ENFORCED

Who says that law enforcement is lax in this country? Who complains that our criminals are running wild and going unpunished? Unity made some complaints of this sort not so long ago, and behold it stands rebuked. For look at such facts as these:

1. In New York, a police drive has been launched against fortune-telling tearooms. It seems that, in certain of these tearooms, the proprietors have been telling fortunes to their clients from floating tea leaves. This is obviously terrible, and the whole great power of the law is being turned against it.

2. A tailor in New Jersey—Jacob Maged, by name—who ran a little neighborhood shop in Union City where he and his wife and his brother-in-law pressed and cleaned clothes, was arrested for charging 35 cents for pressing a suit, instead of 40 cents as provided under the code of the NRA. Tried for this heinous offense, the tailor was convicted, and sentenced by the judge to 30 days in prison and a fine of \$100.

3. A New York mother, Mrs. Fela Biro, was playing with her 2-year old son in Central park. She had gone to the park to meet her husband, an unemployed furrier. The child had a little beach shovel and pail, and was busy scratching on the grass with his instrument of devastation. Whereupon mother and child were arrested, tried, convicted, and served sentence of one day in jail.

Enforcement of the law? We do it perfectly in this country—if only the offenders are small, weak and

helpless enough. Smash the tea-leaves conjurers—while elaborate speakeasies and gambling rooms flourish like the green bay tree. Make a criminal and convict of the little tailor—while large chisellers all over the land go scot free, as Gen. Johnson confesses that there isn't "any case against a large manufacturer that would stand up in the courts." Punish the mother for letting her baby dig a hole in the grass—while bankers, politicians, rich income tax evaders and big gangsters generally are untouched. "The law is an ass," said Dogberry. It is also a bully!—Unity.

What! No Confidence?

The American capitalist system is more severely hit by the depression than any other country. The number of the unemployed throughout the world is over 27 million. The number of jobless in the United States is over 10 millions, more than one-third of the world total.

American capitalism is the highest developed but is terribly affected by the depression disease. It is ripest for Socialist transformation and most rotten for human welfare.

Do the big financial rulers have confidence in their system? They do not. In three months ending March 5 the deposits in national banks increased a billion dollars but bank loans in the same period decreased \$200,000,000. Bulging banks, decreased loans!

When the big bankers have no confidence in capitalism, why should you?—The New Leader.

WHY NOT STUDY ITS CAUSES AND ABOLISH THEM?

